

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥३॥ ॥३॥

स्पर्धतेसस्मसततंदेवराजेननित्यदा ॥ वासवोपिमरुत्तेनस्पर्धतेपांडुनंदन ॥ १५ ॥ शुचिःसगुणवानासीन्मरुतःपृथिवीपतिः ॥ यतमानोपियंशक्रोनविशेष
यतिस्मह ॥ १६ ॥ सोशक्रुवन्विशेषायसमाहूयबृहस्पतिं ॥ उवाचेदंवचोदेवैःसहितोहरिवाहनः ॥ १७ ॥ बृहस्पतेमरुतस्यमास्मकार्षीःकथंचन ॥ दैवंकर्माथ
पित्र्यंवाकर्त्तासिममचेत्प्रियं ॥ १८ ॥ अहं हि त्रिपुलोकेषुसुराणांचबृहस्पते ॥ इंद्रत्वंप्राप्तवानेकोमरुतस्तुमहीपतिः ॥ १९ ॥ कथं त्यमर्त्यं ब्रह्मं स्वं याजयित्वासुरा
धिपं ॥ याजयेमृत्युसंयुक्तं मरुतमविशंकया ॥ २० ॥ मां वा वृणीष्वभद्रं ते मरुतं वामहीपतिं ॥ परित्यज्य मरुतं वा यथाजोषं भजस्व मां ॥ २१ ॥ एवमुक्तः सकौर
व्यदेवराज्ञा बृहस्पतिः ॥ मुहूर्त्तमिव संचित्य देवराजानमब्रवीत् ॥ २२ ॥ त्वं भूतानामधिपतिस्त्वयिलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ नमुचेर्विश्वरूपस्य निहंता त्वं बलस्य च ॥
॥ २३ ॥ त्वमाजहर्था देवानामेको वीरश्चियं परां ॥ त्वं विभर्षिभुवंद्यांच सदैव बलसूदन ॥ २४ ॥ पौरोहित्यं कथं कृत्वा तव देवगणेश्वर ॥ याजयेयमहं मर्त्यं मरुतं पा
कशासन ॥ २५ ॥ समाश्वसिहि देवेन्द्र नाहं मर्त्यस्य कर्हिंचित् ॥ ग्रहीष्यामि सुव्यं ज्ञेश्च णुचेदंवचो मम ॥ २६ ॥ हिरण्यरेतानो णः स्यात्परिवर्त्तते मे दिनी ॥ भासं
तु न रविः कुर्यान्न तु सत्यं च लेन्मयि ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच बृहस्पतिवचः श्रुत्वा शक्रो विगतमत्सरः ॥ प्रशस्यैनं विवेशाथ स्वमेव भवनं तदा ॥ २८ ॥
इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्त्तमरुत्तीये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥३॥ ॥३॥ व्यास उवाच अत्राप्युदाहरंतीम
मितिहासं पुरातनं ॥ बृहस्पतेश्च संवादं मरुतस्य च धीमतः ॥ १ ॥ देवराजस्य समयं कृतमांगिरसेन ह ॥ श्रुत्वा मरुतो नृपतिर्यज्ञमाहारयत्परं ॥ २ ॥ संकल्प्य मनसा य
ज्ञं करंधमसुतात्मजः ॥ बृहस्पतिमुपागम्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ ३ ॥ भगवन्त्यन्मया पूर्वमभिगम्य तपोधन ॥ कृतोऽभिसंधिर्यज्ञस्य भवतो वचनादुरो ॥ ४ ॥ त
महं यष्टुमिच्छामि संभाराः संभृताश्वमे ॥ याज्योस्मि भवतः साधो तत्प्राप्नुहि विधत्स्व च ॥ ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच न कामये याजयितुं त्वामहं पृथिवीपते ॥ वृत्तो
स्मि देवराजेन प्रतिज्ञातं च तस्य मे ॥ ६ ॥ मरुत उवाच पित्र्यमस्मितवक्षेत्रं बहु मन्ये च ते भृशं ॥ तवास्मियाज्यतां प्राप्तो भजमानं भजस्व मां ॥ ७ ॥ बृह
स्पतिरुवाच अमर्त्यं याजयित्वा हं याजयिष्ये कथं नरं ॥ मरुत गच्छ वामावा निवृत्तोऽस्म्यद्य याजनात् ॥ ८ ॥

संवर्त्तमरुतयोः संयोगकथयन् नारदमुखेन वाराणसीमाहात्म्यं सूचयति व्यास उवाच अत्राप्युदाहरंतीमितिहासं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥